

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **A. S.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2025, č. j. 21 Az 37/2024 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce pochází z Moldavské republiky a v České republice požádal dne 18. 6. 2024 o mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ke které dne 21. 6. 2025 poskytl potřebné údaje zejména ohledně své státní příslušnosti, národnosti, politického přesvědčení, náboženského vyznání, rodinného stavu, důvodu i účelu vycestování a podobně. Žalovaný mu ji neudělil v žádné formě (podle § 12–14b zákona o azylu) rozhodnutím ze dne 25. 10. 2024, č. j. OAM-799/ZA-ZA11-ZA03-2024. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V ní shrnuje předchozí průběh řízení, svou pobytovou situaci a důvody podání žádosti. Uvádí, že skutkové závěry napadeného rozsudku nemají dostatečné podklady ve spise a jsou nepřezkoumatelné, neboť jsou nesrozumitelné a nedostatečně odůvodněné. Nezákonnost rozsudku spatřuje v ignorování skutkových okolností případu, ačkoliv jsou objektivně dány důvody a splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12–14b zákona o azylu. Městský soud ignoroval skutková zjištění, některá dokonce nemístně zlehčoval. Stěžovatel upozorňuje na skutečnosti o Moldavsku, které prezentoval v rámci předcházejícího řízení; zejména na katastrofální ekonomickou situaci, nárůst případů vražd, nebezpečí pro civilisty a přímé ohrožení vzhledem k invazi Ruska na Ukrajinu. Poukazuje

na Podněstří, ve kterém je situace podobná jako na Ukrajině, od začátku sousední války v něm došlo ke střelbě a sérii explozí u státních budov a rozhlasových vysílačů. Žádá zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

[3] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že trvá na tom, co bylo uvedeno v jeho rozhodnutí a ztotožňuje se s rozsudkem městského soudu. Tvrdí, že zjistil dostatečně skutkový stav, opatřil si potřebné podklady, ze kterých vycházel, a zabýval se podrobně všemi tvrzeními stěžovatele. Naproti tomu stěžovatel v kasační stížnosti pouze opakuje žalobní námitky a nadto nepřináší žádné konkrétní úvahy, jež by vedly k závěru, že kasační stížnost převyšuje vlastní zájmy stěžovatele. Proto Nejvyššímu správnímu soudu navrhuje, aby kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně ji zamítl.

[4] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve přijatelností kasační stížnosti (v dané věci rozhodoval u městského soudu samosoudce). Pokud kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, je třeba ji odmítnout pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Pro věcný přezkum by bylo nutné, aby řešená právní otázka měla přesah nad rámec konkrétního případu z důvodu (1) neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury nebo (2) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Žádná z těchto podmínek zde splněna není a kasační stížnost je proto nepřijatelná. Kasační stížnost obsahuje pouze obecnou argumentaci, a to na samé hranici přípustnosti. Nejvyšší správní soud ostatně nemohl ani přehlédnout skutečnost, že samotný text kasační stížnosti je téměř identický s textem dvou kasačních stížností ve věci jiných stěžovatelů zastoupených týmž zástupcem (viz usnesení NSS ze dne 23. 5. 2025, č. j. 10 Azs 75/2025-29; a ze dne 15. 7. 2025, č. j. 7 Azs 57/2025-32).

[6] Argumentace stěžovatele svým obsahem předně míří na nedostatky odůvodnění napadeného rozsudku. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu za nepřezkoumatelný bude považován rozsudek, ze kterého není patrné, jaký skutkový stav vzal orgán rozhodující ve věci za rozhodný, jakým způsobem postupoval při utváření právního závěru a proč považuje argumentaci účastníka řízení za nesprávnou (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, či ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-75; obdobně též nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06). V projednávané věci však městský soud vzal v potaz všechny relevantní skutečnosti a argumenty a s těmito se dostatečně vypořádal, přičemž své závěry řádně zdůvodnil. Stěžovatel nadto v kasační stížnosti jen velmi obecně vytýká městskému soudu nedostatečné zdůvodnění, přičemž ale nijak nerozvádí, v čem ho spatřuje a ani například neobjasňuje, jakou konkrétní žalobní námitku nebo skutečnost městský soud nedostatečně či vůbec nezdůvodnil.

[7] Co se týče jednotlivých tvrzených skutečností, i zde nezbývá než odkázat stěžovatele na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Důkazní břemeno je rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného (rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017 - 40). Ačkoliv žadatel je povinen prokázat jím tvrzené skutečnosti, žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti co nejvíce možných důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. Správní orgán si přitom musí obstarat

pokračování

klíčové informace o zemi původu žadatele, které jsou: (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) dohledatelné (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71; ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81; dále usnesení NSS ze dne 1. 4. 2020, č. j. 1 Azs 501/2020-31; či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 Azs 400/2020-33).

[8] Mimo to ekonomické důvody také nejsou dle konstantní judikatury relevantními důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54; nebo ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004-60; či usnesení NSS ze dne 8. 7. 2021, č. j. 7 Azs 58/2021-36).

[9] Městský soud v napadeném rozsudku shrnul relevantní skutkové okolnosti, včetně těch, které stěžovatel zopakoval v kasační stížnosti. Stěžovatel nijak nekonkretizoval, která skutková zjištění žalovaný nesprávně nebo nedostatečně vyhodnotil, ani proč jsou shromážděné podklady nedostatečné. Ani v kasační stížnosti stěžovatel nic konkrétního neuvedl. Městský soud vysvětlil, že žalovaný podrobně zdůvodnil, proč není v případě stěžovatele dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu. Zopakoval, že bezpečnostní situace v Moldavské republice je stabilizovaná, a to včetně oblasti Podněstří (bod 18 a 19 napadeného rozsudku). Takovým důvodem nemůže být ani samotná špatná ekonomická situace v zemi původu (bod 17 napadeného rozsudku). Ze zpráv o zemi původu stěžovatele neplyne, že by se množily násilné trestné činy a byla porušována lidská práva. Stěžovatelovy obavy o rozšíření ruské agrese do Moldavska jsou předčasné a v tuto chvíli nepodložené, zároveň by mohl být povolán do armády Ruské federace jen jako ruský občan, což není (bod 19 napadeného rozsudku).

[10] Městský soud proto vystavěl svůj rozsudek v souladu se zákonem, na závěrech výše citované ustálené judikatury, kterou následoval a nijak z jejich mezí nevybočil. Nejvyšší správní soud ani neshledal potřebu se od těchto závěrů nyní odchýlit.

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[12] Odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost je z hlediska nákladů řízení na rozdíl od jiných případů odmítnutí kasační stížnosti druhem zjednodušeného věcného přezkumu rozhodnutí krajského soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, bod 18). Stěžovatel v řízení úspěch neměl a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu